

der var Tillægsdyr, som maatte erkjendes at være særdeles gode og at løve noget meget Godt. Dersom dette maa erkjendes for at være rigtigt, er der altsaa en Mulighed for, at Stutteriet kan gaae frem, men jeg vilde rigtignok ønske, at det, inden vi satte noget Beslutning i Sagen, maa staae klart for os, at det Spørgsmaal er temmelig væsentligt, om vi vilde ophæve Stutteriet, fordi vi erkjende, at det Niemed, som Rigsdagen for tre Aar siden satte sig, er forseilet, hvilket naturligtvis den ærede Forslagsstiller siger, og det med fuldkommen Ret fra sit Standpunkt — han siger: Det var urigtigt af os, at vi for tre Aar siden indrettede dette Stamstutteri; vi havde ikke rigtig betænkt os derpaa; der var kommet os en Idee i Hovedet, som vi burde have ladet blive udenfor. Vi erkjende, at det var en dum Streg, som vi vilde gjøre om igjen — eller om vi skulle nedlægge det, fordi vi siger: Det er et Forsøg, som er blevet gjort, men det viser sig nu tilstrækkelig, at det er mislykket, og derfor vilde vi saa hurtig som muligt ophæve det, da dets Fortsættelse koster Penge. Naar Sagen stilles saaledes, troer jeg, at den er kommen i den rette Gang, og at den vil finde al den Prøvelse, som Thinget vist ikke vil undlade at underkaste den.

A. Sage: Jeg maa gjøre en Undskyldning for, at jeg før fortalte mig, da jeg angav Tiden for denne Kjørsel og Løben af de 8 Hingste. Jeg har nu fundet Stebet, og der staaer saaledes: „Disse 8 Hingste prøvedes, forinden Præmien endelig tilkjendtes, ved efter Ciernes eget Valg, deels under Hylter, deels for Bogn, at tilbagelægge circa 6,000 Alen paa en dertil afmaalt Plads omkring Festloallet. Strækningen hørtes og redes i omtrent 15 Minuter og 35 Secunder, og der viste sig ikke liben Forskjel i Hingstens Anstrængelse og Tilstand under og efter Præstationen, hvilket toges i Betragtning ved Bestemmelsen om Præmiefordelingen.“ Det er nu for mig temmelig ligegyldigt, om dette forholdes sig saaledes, eller som jeg før sagde, thi selv den rigtige Tid beviser noksom, at der ikke har været megen Hurtighed. Man kan forlange, at en Hest skal høre en halv Miil i et Dvarteer, og

naar der er Tale om, at Hingstens Anstrængelse var synlig, tyder det just ikke paa en god Kvalitet. — Med Hensyn til, hvad der blev anført af den ærede sidste Taler, kan jeg ikke sige Andet, end at vi gaae ud fra meget forskellige Betragtninger. Jeg er under alle mulige Omstændigheder imod et Regjerings- eller et Statsstutteri, deels paa Grund af det flette Arbejde og deels paa Grund af — og det er Hovedsagen — at Rigsdagens Medlemmer Aar for Aar mere overbevise sig om det Unyttige og det aldeles Forkeerte, der kommer ud af det offentlige Stutteri. De Herrer, der forsvare det, have ikke været istand til at anføre Noget, som virkelig taler for at vedligeholde det. Derfor har jeg det Haab, at vi Alle maae blive enige om at aflukke det.

C. B. Nimestad: Jeg troer ikke, at Sagen blev fremstillet paa en ganske rigtig Maade af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger); thi der er vistnok en anden Betragtning end den af ham anførte, som kan have gjort sig gjældende for de Mænd, der have vedtaget den nævnte Lov. Det er vanskeligt at sige, hvorledes Tanken har været her i Thinget i 1852 — vi have kun Loven liggende for os — men den kan ogsaa have været saaledes, at Mange, der fandt, at det overhovedet er fordærveligt for os, at Staten holder et Stutteri — og deres Antal var allerede dengang ikke ringe, medens det siden bestandig er blevet større og større — have sagt: Dersom vi skulle have et Stutteri, maa man vise, at den Mening er rigtig, at der virkelig kommer noget Godt ud deraf for Landet. — Man har nu haft et saadant først i 10 Aar, derpaa i 3 Aar, og det er ganske tydeligt, at man ikke i den Tid har kunnet bevise, at man ved Stutteriet har arbejdet meget til Hesteavlens Gavn her i Landet. Jeg troer ikke, at den, der forsvare Stutteriet, tør gaae videre, end den høitærede Indenrigsminister før gik, idet han sagde, at det er muligt, at Stutteriet kan have holdt noget tilbage paa Hesteavlens Tilbagegang. Jeg troer nu ikke, at der finder nogen Tilbagegang Sted i denne Retning; jeg er ikke selv Sagkyndig, men efter de Mænds Mening, med hvem jeg har